

C1 – BUI1

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

10 oktober 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDS BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
INTERNATIONALE SAMENWERKING EN TOERISME

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de heroriëntatie van de exportondersteuning en het aantrekken van buitenlandse investeringen	1
Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken in de gesprekken over de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking in het licht van het debat over de coherentie tussen het buitenlands beleid en het ontwikkelingsbeleid	3
Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de inspraak van de Vlaamse Regering bij de sluiting van ambassades en de aanstelling van diplomaten	5

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot mevrouw Fientje Moerman, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de heroriëntatie van de exportondersteuning en het aantrekken van buitenlandse investeringen

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, mijn vraag om uitleg dateert van enkele maanden geleden, namelijk van vlak voor het reces. Toen stelde Agoria tijdens een persconferentie een studie voor in verband met de technologische industrie in ons land. Agoria stelt dat het Vlaams karakter ervan steeds kleiner wordt en vooral wordt gedomineerd door Amerikaanse multinationals. Agoria vindt dat geen probleem op zich maar stelt dat ons land aantrekkelijk moet blijven voor buitenlandse investeringen.

Ik wil voornamelijk van u vernemen in welke mate FIT daarop kan inspelen. Uit onderzoek blijkt immers dat FIT nog steeds in hoofdzaak georiënteerd is op het directe buitenland en op Europa. In Europa zouden er 27 exportkantoren zijn, maar er zou weinig aandacht worden besteed aan de zogenaamde BRIC-landen: Brazilië, Rusland, Indië en China. Die landen zullen in de toekomst, net zoals tijdens de voorbije jaren, wellicht de grootste groeicijfers kennen. In die landen zijn we minder sterk vertegenwoordigd. Ook Agoria haalde dit element aan en stelde dat als we Vlaanderen als exportland willen blijven promoten, zeker inzake de technologische sectoren, we een heroriëntering moeten durven overwegen.

Mevrouw de minister, wat vindt u van deze analyse vanuit het bedrijfsleven? Zullen de prioriteiten binnen FIT worden bijgesteld? Wat vindt u van een heroriëntering om meer aandacht te besteden aan de echte groei-markten: de BRIC-landen?

Welke inspanningen worden daarenboven geleverd om buitenlandse en vooral Amerikaanse technologische vlaggenscheppen naar Vlaanderen te halen? Dergelijke vlaggenscheppen zouden op hun beurt een extra innovatiedynamiek kunnen teweegbrengen.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voor-

zitter, ik wil me enerzijds aansluiten bij het pleidooi om meer of voldoende aandacht te besteden aan de zogenaamde BRIC-landen en aan de Oost-Europese landen, onder meer door in meer exportkantoren en Vlaamse economische vertegenwoordigers, of VLEV's, te voorzien, maar volgens mij is dit geen kwestie van of het een of het ander te doen. We mogen niet te snel ons netwerk in de omgeving van Vlaanderen, in de naburige landen, afbouwen. Het zijn nog steeds de belangrijkste markten voor de Vlaamse exportbedrijven en dat zal wellicht nog lange tijd zo zijn. In veel gevallen zijn het kmo's die op de naburige markten aanwezig zijn. Kmo's zijn de eerste klanten van de exportkantoren en van de Vlaamse economische vertegenwoordigers. Agoria verwijst dikwijls naar multinationale bedrijven die over een eigen internationaal netwerk beschikken.

Ik ben het ermee eens dat er voldoende aandacht moet worden besteed aan die landen en aan de export van technologische producten naar die landen maar ik zou me voorzichtig willen opstellen tegenover een eventuele afbouw van het netwerk in de onmiddellijke omgeving van Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Moerman heeft het woord.

Minister Fientje Moerman: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Van den Heuvel, u vraagt of ik me kan vinden in de analyse vanuit het bedrijfsleven. Mijn antwoord luidt volmondig 'ja'. Als we buitenlandse investeerders met een sterke O&O-gerichtheid vanuit Vlaanderen kunnen aantrekken, biedt dat een aantal voordelen zoals hoogwaardige tewerkstelling en kapitaalinvesteringen, maar heeft dat ook een aantal indirecte effecten, zoals ontwikkelde kennis die naar andere ondernemingen in Vlaanderen kan vloeien. We moeten inderdaad inzetten op deze sectoren, maar ik ben het ook met de heer Van Nieuwenhuysen eens dat het niet om of het een, of het ander gaat.

Ik geef u wat meer duiding en achtergrond. Het aandeel van hoogtechnologische producten in de totale Vlaamse export ligt lager dan in andere, vergelijkbare landen. Het aandeel blijft voor Vlaanderen al jaren bijna ongewijzigd liggen op 7,2 procent. Het Europees gemiddelde bedraagt 17,8 procent. We bevinden ons dus een groot stuk onder dat gemiddelde.

Ook voor wat de groei-markten betreft, moeten we zeer waakzaam blijven. Ik denk hierbij in eerste instantie aan de BRIC-landen. Met elf kantoren van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen, of FIT,

in deze landen is er al een eerste basis gelegd. Er zijn vier kantoren in China, drie in India, drie in Rusland en één in Brazilië. Maar ook de buurlanden blijven een niet te onderschatten plaats innemen als handelspartner voor Vlaamse bedrijven. Van de Vlaamse export wordt 55,13 percent gerealiseerd in onze vijf buurlanden. Drie kwart of 74,4 percent wordt gerealiseerd met de EU-landen in het algemeen. Kmo's, en in het bijzonder nieuwe exporteurs en jonge bedrijven, richten hun eerste exportinspanningen nog steeds in grote mate op de nabijgelegen markten. Voor dergelijke bedrijven, die een belangrijke doelgroep zijn van FIT, vormt de ondersteuning ter plaatse door de vertegenwoordigers van FIT toch een belangrijke meerwaarde.

Als we de cijfers benaderen op basis van de klassieke 80/20-Pareto-regel – in dit geval de 70/30-regel – dan zien we dat de top 10 exportmarkten van Vlaanderen samen voor 70 percent van onze export instaan, terwijl 30 percent van onze kantoren in die landen gevestigd is. Het behoud van een degelijk netwerk in Europa is dus belangrijk. Uit de cijfers blijkt echter ook dat het buitenlands netwerk van FIT al in belangrijke mate werd uitgebreid naar andere exportmarkten.

Mijnheer Van den Heuvel, u vroeg me ook of de prioriteiten binnen FIT zullen worden bijgesteld om meer in te zetten op de echte groeimarkten, eerder dan op de onmiddellijke buurlanden. Ik herhaal nogmaals dat de relaties tussen FIT enerzijds en de overheid anderzijds zijn gewijzigd. FIT is een EVA geworden en de relatie tussen de overheid en FIT wordt geregeerd door een beheersovereenkomst. Die beheersovereenkomst laat toe om te kijken of FIT daadwerkelijk de hoogtechnologische bedrijven voldoende ondersteunt. Een van de kritische performantie-indicatoren, of KPI's, in de beheersovereenkomst meet de activiteitsgraad van FIT ten opzichte van new-to-export-bedrijven en hoogtechnologische ondernemingen. Jaarlijks zal worden geëvalueerd of FIT de doelstellingen van deze KPI's ook daadwerkelijk realiseert.

Daarnaast is er natuurlijk ook de vraag waar we de mensen moeten zetten. Ook op dat vlak is er ten opzichte van het verleden een positieve wijziging ontstaan. Het is immers FIT dat op basis van de criteria in de beheersovereenkomst elke twee jaar een planning opmaakt voor de standplaatsen van de buitenlandse kantoren. Deze criteria zijn de activiteitsgraad, het klantenbereik en de toegevoegde waarde van de vestiging. Bovendien moet FIT rekening houden met 'de inschatting van het economische potentieel van de vestiging voor het bedrijfsleven in Vlaanderen'. Ik citeerde artikel 27 van de beheersovereenkomst. FIT volgt daarom de evoluties van nieuwe of groeiende markten bijzonder nauwkeurig op. Daarbij komt dat, omdat FIT het operationeel agentschap voor internationaal ondernemen is, we ook de antwoorden hebben gedefinieerd op de vragen wie het

beleidsvoorbereidende werk doet en wie het operationele. Het onderzoek naar algemene macro-economische evoluties en internationale trends zal in de toekomst ook worden ondersteund door de afdeling beleid binnen het Departement Internationaal Vlaanderen.

In wijs u nog op een laatste puntje. Het EVA wordt geleid door precies die mensen die dezelfde bekommernis hebben geuit. Het is namelijk zo dat vier van de twaalf leden van de raad van bestuur bedrijfsleiders zijn en dat de raad van bestuur van FIT wordt geleid door iemand die ook de voorzitter is van Agoria Vlaanderen, mevrouw Joris. Omdat de ondernemers weten waarover het gaat, hebben we hen de kans gegeven om met de 'tools' van FIT en van de beheersovereenkomst, de bekommernissen tegemoet te treden, geholpen door een performant agentschap waarin ze een derde van de raad van bestuur uitmaken en ook het voorzitterschap bezitten. Daarnaast zijn er nog drie vertegenwoordigers van de bedrijvenorganisaties Voka en Unizo. Zij uitten net dezelfde bekommernis.

Een paar weken geleden sprak ik hier in De Schelp tijdens een bijeenkomst van Agoria Vlaanderen met een ondernemer over een accessoir onderwerp. Hij stelde me een gelijkaardige vraag. Ik heb hem erop gewezen dat zij zelf de sleutels in handen hebben en ik heb hem gevraagd om ze alstublieft te gebruiken. We hebben de verhoudingen volledig herzien, we hebben een EVA gemaakt, de ondernemers zitten in de raad van bestuur en ook de voorzitter is een ondernemer, in gemeenschappelijk overleg werd in de beheersovereenkomst vastgesteld wat de bekommernissen zijn en FIT beschikt over een budget.

Mijnheer Van den Heuvel, u vroeg me ook hoe we de 'buitenlandse technologische vlaggenschepen' zullen binnenhalen om een noodzakelijke innovatieve injectie te kunnen geven aan onze industrie. Die buitenlandse technologische vlaggenschepen vormen het doelwit van zowat alle investeringsagentschappen in Europa en daarbuiten, en zeker ook van FIT.

In de eerste plaats promoot FIT bij die ondernemingen een aantal zaken die we in België op punt hebben gezet. Het gaat om de fiscale voordelen voor onderzoekers: de gedeeltelijke vrijstelling van bedrijfsvoorheffing.

Daarnaast blijkt in de praktijk dat vooral de aanwezige specialisatie en een hoge mate van expertise in specifieke sectoren van doorslaggevend belang zijn voor het aantrekken van die buitenlandse technologische vlaggenschepen. FIT werkt in dit opzicht steeds samen met onze strategische onderzoekscentra IMEC, VIB, VITO en IBBT. Zo wordt in samenspraak met die spelers op geselecteerde internationale gespecialiseerde beurzen

en fora de Vlaamse technologische kennis naar voren geschoven. Een paar voorbeelden hiervan zijn: Embedded World in Nürnberg, Bio2006 in Chicago, Embedded Systems Expo&Conference in Tokio en het IMEC Research-Business Forum ARRM in Leuven. Op deze beurzen en fora worden de Vlaamse economische vertegenwoordigers altijd bijgestaan door vertegenwoordigers van die kenniscentra zodat accuraat en snel kan worden ingespeeld op technische en technologische vragen. De opvolging van de contacten op de beurzen en fora wordt eveneens gecoördineerd tussen FIT en de strategische onderzoekscentra.

Het recente rapport, van juli 2006, van de Boston Consulting Group is getiteld 'The New Global Challengers'. Het bevat een lijst van 100 bedrijven die als toekomstige wereldleiders in hun sector kunnen worden beschouwd. De Vlaamse economische vertegenwoordigers hebben de specifieke opdracht gekregen om deze bedrijven actief te benaderen. Met veel van die bedrijven hadden de vertegenwoordigers al goede contacten.

Om de zoektocht naar en de benadering van de technologische vlaggenscheppen in het buitenland op te drijven, wordt in de begroting van 2007 ook voorzien in een specifiek bedrag om het netwerk van FIT in het buitenland te versterken via de aanwerving van vijf 'technologische VLEV's'. Als gevolg hiervan zullen extra vertegenwoordigers worden aangeworven voor buitenlandse markten met potentieel in hoogtechnologische en kennisintensieve sectoren. De technologische VLEV's moeten naast de eventueel aanwezige VLEV's een belangrijke rol spelen zowel bij het aantrekken van investeringen bij ons als bij de bevordering van het internationaal ondernemen.

Ik kan u nog meegeven dat FIT momenteel verschillende lopende dossiers in zijn portefeuille heeft van bedrijven die binnen hun sector toonaangevend zijn. Het gaat zowel om bedrijven die al actief zijn in Vlaanderen maar voor een eventuele uitbreiding in sterke Europese concurrentie staan, als om volledig nieuwe activiteiten. Zolang de kandidaat-investeerder echter niet het groene licht geeft, is FIT gebonden aan de regels van confidentialiteit. Het is bijgevolg voorbarig om hierover nu al publiekelijk meer informatie vrij te geven.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de minister, hebben de technologische VLEV's Brussel als standplaats?

Minister Fientje Moerman: Daarover is nog niets beslist. Het betreft de begroting van 2007. De bepalingen zullen worden opgenomen in een addendum bij de be-

heersovereenkomst, zodat ik er zeker van kan zijn dat het geld juist wordt besteed.

Er ligt nog niets vast, maar ik geef u mee waaraan wordt gedacht. Uit informele gesprekken blijkt dat het de bedoeling van FIT zou zijn om die mensen in het buitenland te vestigen. Het zou ook geen zin hebben om ze in Brussel te houden, want er zit hier al genoeg volk. Bovendien beschikken we hier over onze VIB, IMEC, IBBT en VITO. Hier hebben we genoeg mensen. We moeten extra gespecialiseerde 'scouts' hebben in het buitenland. Het zou de bedoeling van FIT zijn om de mensen sneller te laten roteren dan de gewone VLEV's zodat ze ook horizontale verbanden leggen en een helicopterzicht ontwikkelen.

De aanwervingen moeten nog opgestart worden. Ik zal pas iets meer kunnen zeggen als het budget voor 2007 vastligt. 2007 is dus de startdatum.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken in de gesprekken over de regionalisering van de ontwikkelingssamenwerking in het licht van het debat over de coherentie tussen het buitenlands beleid en het ontwikkelingsbeleid

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: In de beleidsbrief Ontwikkelingssamenwerking, beleidsprioriteiten 2005-2006, is conform het Vlaams regeerakkoord uitdrukkelijk opgenomen dat de minister zal ijveren voor de onverkorte concrete uitvoering van artikel 6ter van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Er werd bijna twee jaar geleden een interkabinettenwerkgroep opgericht om het dossier te deblokken. Deze werkgroep is voor het eerst bijeengekomen op 7 november 2005. Op dat moment is gebleken dat er bij de federale overheid geen overeenstemming heerst. Er werden verschillende standpunten ingenomen door het kabinet van de premier en dat van minister De Decker.

Vervolgens hebt u, mijnheer de minister, het punt opnieuw laten agenderen op de interministeriële conferentie van 13 december 2005 waar de voorzitter heeft verwezen naar het advies van de Raad van State. Daarin staat dat ontwikkelingssamenwerking een parallelle bevoegdheid is waarbij een aantal activiteiten zowel op federaal niveau als op het niveau van gewesten en

gemeenschappen kan worden georganiseerd. Op deze conferentie werd opnieuw geen overeenstemming bereikt.

Mijnheer de minister, in januari 2006 stelde u in uw antwoord op mijn vraag om uitleg dat er geen timing was voor de verdere werkzaamheden van de werkgroep. U gaf toen zelf aan dat de sleutel bij de federale overheid zit. Het federale regeerakkoord van 2003 stelt immers uitdrukkelijk dat een oplossing zou worden uitgewerkt voor de problematiek van de splitsing van de ontwikkelingssamenwerking zoals vervat in de bijzondere wet van 13 juli 2001, het zogenaamde Lambermontakkoord.

Federaal minister van Buitenlandse Zaken Karel De Gucht stelde tijdens een perslunch eind augustus dat hij een regionalisering van ontwikkelingssamenwerking afwijst: Ik citeer: 'De regio's willen dat de federale regering het geld voor ontwikkelingssamenwerking naar hen doorschuift. Dat heeft geen zin, (...) dat zal de ontwikkelingssamenwerking minder efficiënt maken. (...) De regionalisering zou een hefboom wegnemen van het buitenlands beleid om goed bestuur en mensenrechten te ondersteunen.

De stellingen van minister De Gucht sluiten aan bij zijn bredere visie dat er coherentie moet bestaan tussen het buitenlands en ontwikkelingsbeleid. Ik citeer opnieuw: 'Voor een kleiner land als België is coherentie in het buitenlands beleid essentieel. Anders betekenen je niets. (...) Naarmate landen waarmee je werkt verder liggen, verlies je een stuk meerwaarde als het federale niveau niet kan spelen.

Intussen reageerde ook de koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging 11.11.11. verheugd op de uitspraken van de federale minister die volgens haar ondersteunt wat de Belgische ngo's al jaren verdedigen, namelijk dat een regionalisering niet in het belang van het Zuiden is. Ik citeer: 'Het al beperkte budget opsplitsen om te evolueren naar een veelheid van nog kleinere donoren met elk hun eigen agenda zal de coherentie niet ten goede komen. In het slechtste geval zullen zes deelgebieden dan bevoegd zijn voor ontwikkelingssamenwerking. Ontwikkelingsfondsen moeten jaarlijks gemiddeld zo'n 10.000 donorrapporten indienen en ontvangen 1.000 missies van donoren per jaar. Er is dus juist nood aan meer concentratie en samenwerking. Landen moeten kiezen voor langdurige samenwerking met een beperkt aantal partnerlanden, waarbij aanzienlijke budgetten gericht worden ingezet. Dat dus noch de ontwikkelingslanden, noch de internationale organisaties happig zijn op een splitsing van het Belgische budget werd al aangetoond in een onderzoek op vraag van de Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking (DGOS) en werd in 2005 nog uitdrukkelijk bevestigd door de OESO in haar 'peer review', de vijfjaarlijkse OESO-doorlichting van het Belgische ontwikkelingsbeleid.

Mijnheer de minister, u zei in een reactie op minister De Gucht dat ontwikkelingssamenwerking geen onderdeel kan zijn of worden van een buitenlandpolitiek. Ook hier zit u op een ander spoor dan de Vlaamse Noord-Zuidbeweging 11.11.11., die uitdrukkelijk stelt: 'Minister De Gucht heeft ook gelijk als hij zegt dat er een coherentie moet zijn tussen het buitenlands en het ontwikkelingsbeleid en dat een federalisering dat in gevaar brengt. In onstabiele regio's is het uiterst belangrijk dat de buitenlandse politiek de inspanningen van ontwikkelingssamenwerking ondersteunt, door bijvoorbeeld sterk te ijveren voor veiligheid, vrede en mensenrechten. Bij de organisatie van de verkiezingen in Congo bijvoorbeeld gaan inspanningen van de Belgische diplomatie en concrete ondersteunende maatregelen vanuit ontwikkelingssamenwerking hand in hand'.

Ik begrijp noch minister De Gucht, noch de Vlaamse Noord-Zuidbeweging 11.11.11. De regionalisering zal de ontwikkelingssamenwerking efficiënter laten verlopen. Denken we maar aan de specifieke bevoegdheden van het Vlaamse Gewest zoals onderwijs, beroepsopleiding, economie, internationale handel, welzijn, sociale woningbouw, ziektepreventie, gezondheids promotie, leefmilieu, landbouw, wetenschap, die de meest ontwikkelingsrelevante sectoren zijn.

Door de overheveling van de bevoegdheden die tot de gemeenschappen en gewesten behoren, worden ook het personeel en de financiële middelen overgeheveld. Er kan dus moeilijk sprake zijn van een vermindering van budget, van projecten of van personeel. Bovendien nam minister De Gucht deel aan de vorming van de huidige federale regering toen de regionalisering van ontwikkelingssamenwerking in het regeerakkoord werd ingeschreven.

Mijnheer de minister, is de werkgroep na november 2005 nog bijeengekomen en wat was de inhoud van zijn werkzaamheden? Is het dossier na 13 december 2005 nog geagendeerd geweest op de interministeriële conferentie Buitenlands Beleid? Zo ja, was is de stand van zaken? Wat is uw reactie op de argumentatie van de koepel van de Vlaamse Noord-Zuidbeweging 11.11.11 in het debat over ontwikkelingssamenwerking als onderdeel van een buitenlandpolitiek?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ontwikkelingssamenwerking mag niet ondergeschikt worden gemaakt aan het buitenlands beleid. Beide hebben een afzonderlijke finaliteit. Ontwikkelingssamenwerking stelt de belangen van de partnerlanden voorop zoals armoedebestrijding, economische ontwikkeling enzovoort. Bij het buitenlands beleid staan in eerste instantie de belangen van het eigen land centraal, en de stabiliteit en duur-

zame vrede op wereldvlak. Er moet dan ook coherentie zijn tussen ontwikkelingssamenwerking en buitenlands beleid. Geen van beide mag ondergeschikt zijn, zij moeten elkaar versterken. Op die manier kan een meerwaarde worden gecreëerd voor alle betrokken partijen. Ik denk daarbij aan de beheersing en de preventie van conflictsituaties.

Op uw eerste en tweede vraag is het antwoord neen.

De heer John Vrancken: Wanneer komt de werkgroep dan wel opnieuw bijeen?

Minister Geert Bourgeois: Men moet met twee zijn om overeen te komen. Ik heb alle mogelijke middelen uitgeput. U hebt zelf geciteerd wat de minister van Buitenlandse Zaken heeft gezegd, tegen het federale regeerakkoord in. Dat akkoord bepaalt uitdrukkelijk dat de bijzondere wet van juli 2001 betreffende de defederalisering van de ontwikkelingssamenwerking zal worden uitgevoerd. Minister De Gucht is niet van plan dat te doen. Dat is blijkbaar het standpunt van de federale regering. Vlaanderen moet daar dus werk van maken zodra het daartoe de hefboomen in handen heeft. Ik stel onwil vast bij de federale overheid.

De heer John Vrancken: We staan momenteel dus machteloos.

Minister Geert Bourgeois: Er is nog een tweede bijzondere wet nodig.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de inspraak van de Vlaamse Regering bij de sluiting van ambassades en de aanstelling van diplomaten

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, mijn vraag is ingegeven door een antwoord dat u een tijdje geleden hebt gegeven op een schriftelijke vraag van de heer Sauwens van 24 mei. Die vraag betrof specifiek de sluiting van een aantal ambassades in Zuid-Amerika en Afrika. Het gaat dan niet over de al dan niet gegrondheid van die specifieke dossiers maar wel over het feit dat u in uw antwoord vermeldt dat uw federale collega daarover geen enkel overleg heeft gepleegd met u of met iemand anders van de Vlaamse Regering of de Vlaamse administratie.

U hebt er de afgelopen jaren al herhaaldelijk op gewezen dat de federale diplomatie zowel de federatie als de deelstaten vertegenwoordigt. Dat is geen nieuw discours. Een van uw voorgangers, de heer Van den Brande, heeft dat destijds meermaals gesteld.

Dat betekent dat het openen of sluiten van diplomatieke posten een aangelegenheid is die ook de deelstaten aanbelangt, onder meer wanneer het onze bevoegdheden betreft inzake internationaal ondernemen, toerisme of andere aangelegenheden. Beslissingen daarover kunnen gevolgen hebben voor het Vlaamse beleid terzake. Dat overleg gebeurt blijkbaar nooit, of toch niet systematisch.

Mijnheer de minister, ik denk niet dat wij van mening verschillen over de noodzaak van Vlaamse inspraak in deze aangelegenheid. Wat de sluiting van de ambassades betreft, antwoordt u op de vraag van de heer Sauwens dat u het aangewezen vindt dat de opening en sluiting van diplomatieke posten tot de agenda zou behoren van de te bespreken punten op de interministeriële conferentie voor het Buitenlands Beleid. Dat lijkt me inherent aan de federale logica.

Mijnheer de minister, waar staan we op dat vlak? Is er sprake van een systematisch negeren van het Vlaamse niveau, wat dan waarschijnlijk het gevolg is van een of andere politieke beslissing? Of werd de Vlaamse Regering of de Vlaamse administratie de voorbije jaren soms wel betrokken bij beslissingen over het openen of sluiten van diplomatieke vertegenwoordigingen in het buitenland? Op welk tijdstip wordt de Vlaamse Regering in dat laatste geval gewoonlijk ingelicht? Is er in het verleden al overleg geweest over specifieke dossiers inzake sluitingen of eventueel openingen van ambassades of diplomatieke posten? Ik vermoed dat dit laatste helemaal niet gebeurt. U pleit er immers voor dat de opening en sluiting van die posten voortaan tot de agenda zouden behoren van de te bespreken punten op de interministeriële conferentie voor het Buitenlands Beleid. Dat doet veronderstellen dat daar op dit ogenblik geen afspraken over bestaan. Ik wil u dan ook vragen of er op zijn minst al overleg is geweest met de federale regering over die agendering. Wat was in dat geval de houding van de federale regering?

Wat mij verder ook van belang lijkt, zijn de diplomaten die deze posten bemannen. Ik denk niet dat de Vlaamse Regering op dat vlak enige inspraak heeft. Het lijkt me nochtans niet overbodig dat de Vlaamse Regering ook daar haar zeg kan doen, zeker voor wat de bemanning van de diplomatieke vertegenwoordiging betreft in landen waarmee wij bijzondere relaties hebben. Bestaat daarover overleg tussen de Vlaamse Regering en de federale regering met het oog op een grotere betrokkenheid van Vlaanderen bij de aanduiding van diplomaten? De aanstelling van provinciegouverneurs ge-

beurt bijvoorbeeld ook in samenspraak tussen de Vlaamse en federale regering. Waarom zou dat dan niet kunnen voor de diplomaten?

Indien dat niet het geval is, bent u er dan voor te vinden om dit eveneens systematisch op de interministeriële conferentie voor het Buitenlands Beleid te laten agenderen?

De voorzitter: Mevrouw Smet heeft het woord.

Mevrouw Miet Smet: Ik heb onlangs de minister een vraag gesteld over het diplomatiek statuut van de Vlaamse vertegenwoordigers die op dit moment het allerlaagste diplomatiek statuut hebben. Er zou overleg over gepleegd worden. U hebt toen gezegd dat er nog altijd geen oplossing was. Is er intussen vooruitgang geboekt in dat dossier? U mag mij ook volgende keer antwoorden omdat ik veronderstel dat u zich op deze specifieke vraag niet voorbereid hebt. Het is nochtans belangrijk dat onze mensen een goed statuut hebben en dat zij binnen de ambassade ook een zeker niveau hebben.

De voorzitter: Ook qua potentiële gesprekspartners is dit belangrijk, het statuut van het personeel zegt immers veel over hun reële positie.

Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, bij mijn weten werd noch de Vlaamse Regering noch de administratie in het verleden vooraf betrokken bij beslissingen over het openen of sluiten van een diplomatieke vertegenwoordiging van België in het buitenland. De Vlaamse Regering wordt hierover gewoonlijk per brief ingelicht wanneer de beslissing officieel bekend wordt gemaakt.

Sinds mijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 104 van de heer Sauwens van 24 mei is er nog geen interministeriële conferentie geweest. Ik kan u dus het standpunt van de federale regering over de systematische opname van dit agendapunt, niet meedelen. Ik wil het in ieder geval op de agenda zetten van de volgende interministeriële conferentie.

De benoeming van ambassadeurs lijkt mij van een andere orde te zijn. Dit is een personeelsaangelegenheid die niet gelijkgeschakeld kan worden met de opening en sluiting van diplomatieke posten. De federale overheid wordt ook niet betrokken bij de aanstelling van onze vertegenwoordigers in het buitenland. De vergelijking met de gouverneurs gaat ook niet op. In de wet staat uitdrukkelijk dat de Vlaamse Regering de gouverneurs benoemt na advies. Dit is hier niet het geval.

Over het statuut van onze vertegenwoordigers in het

buitenland wil ik het bij de voorstelling van mijn beleidsbrief hebben. Dat dossier gaat heel moeilijk vooruit. Ik heb het destijds zelf aangekaart bij de federale minister van Buitenlandse Zaken. We hebben overleg gepleegd binnen de Vlaamse overheid, onder andere met collega Moerman. Het is ook uitvoerig besproken op federaal niveau, maar het gaat heel traag vooruit. De laatste stand van zaken kan ik misschien meedelen bij de beleidsbrief.

De voorzitter: Mijnheer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luc Van Nieuwenhuysen: Wat betreft de diplomatieke posten, noteer ik dat er nog geen interministeriële conferentie is geweest maar dat u het op de eerstvolgende agenda zal plaatsen.

U zegt dat de benoeming van ambassadeurs van een andere orde is. Maar ik denk dat het voor de Vlaamse Regering toch van belang is welke diplomaat waar wordt geposteed. Wij zijn toch belanghebbende partij. De Vlaamse diplomatieke vertegenwoordigers in het buitenland werken alleen voor de Vlaamse Regering, maar de federale diplomaten werken ook voor de deelstaten. Er is dus een verschil en ik vind het logisch dat de deelstaten daarbij betrokken worden.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Ik neem akte van uw standpunt, maar het is niet mijn mening. Ik denk dat het in de praktijk voor onoverkomelijke moeilijkheden zou zorgen. Het gaat om een diplomatieke carrière, vaak met grote herschikkingen. Als je daarover in België overeenstemming moet bereiken met de verschillende deelstaten, kan je in een moeilijke situatie terecht komen. Er worden uiteraard ook Franstaligen aangesteld. En wie of wat ze ook zijn, ze hebben ook altijd de taak om de belangen van de deelstaten te vertegenwoordigen. Ik moet zeggen dat dat meestal heel goed gebeurt, heel vaak is er een goede samenwerking.

Het lijkt me wel niet te kunnen dat men aan een diplomatieke post een wijziging zou aanbrengen als Vlaanderen er ook in gehuisvest is. Ik neem aan dat men dat ook niet zou doen zonder vooraf contact op te nemen. De voorbeelden die in de vraag van de heer Sauwens stonden, hadden betrekking op posten waar wij geen Vlaamse vertegenwoordiging hebben.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
